

Dosarul nr. 3-52/20 (2-20052310-02-3-20052020)

H O T Ă R Ă R E

03 august 2020

mun.

Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al
Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Maria Guzun

Judecătorii

Grigore Dașchevici și Vladislav Clima

Grefier

Ana Roșu

Examinând în ședință publică acțiunea de contencios administrativ înaintată de
Pulbere Ruxanda către Consiliul Superior al Magistraturii, persoană terță Aparatul
Președintelui Republicii Moldova, privind obligarea emiterii actului administrativ
individual,

A C O N S T A T A T :

La 20 mai 2020 judecătorul Ruxanda Pulbere a depus la Curtea de Apel
Chișinău o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al
Magistraturii, prin care a solicitat anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii nr. 94/9 din 12 mai 2020, prin care cererea judecătorului Pulbere
Ruxanda privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova de numirea în
funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău nu a întrunit numărul necesar de
voturi pentru a fi admisă și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită
hotărârea prin care să admită cererea judecătorului Pulbere Ruxanda privind
propunerea repetată și să propună repetat Președintelui Republicii Moldova
candidatura judecătorului Pulbere Ruxanda pentru numirea în funcția de judecător la
Curtea de Apel Chișinău.

În argumentarea acțiunii reclamanta a indicat că în cadrul ședinței Consiliului
Superior al Magistraturii din 12 mai 2020, prin Hotărârea Plenului Consiliului
Superior al Magistraturii nr. 94/9, fiind examinată Nota informativă a Inspecției
judiciare, referitor la respingerea de către Președintele Republicii Moldova a
candidaturii sale, propuse de Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în
funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, precum și cererea de propunere
repetată, a fost respinsă cererea de propunere repetată referitor la numirea în funcția

de judecător la Curtea de Apel Chișinău, pe motiv că nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi admisă.

Reclamanta a menționat că cererea de propunere repetată referitor la numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău a fost examinată în urma solicitării Președintelui Republicii Moldova adresată Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 11 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, de examinare suplimentară a candidaturii sale, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, poate propune aceeași sau altă candidatură pentru funcția vacantă cu votul a două treimi din membrii săi.

Având în susținere prevederile art. 132 alin.(2), 134 și 135 ale Codului administrativ, majoritatea calificată reprezintă orice proporție mai mare decât majoritatea absolută, raportată la numărul total de membri ai organului colegial. Calculul majorității se face prin jumătate plus unu cu aproximare în minus, dacă este cazul (ex.: 4 din 7; 14 din 27). La calculul majorității necesare nu se iau în considerare membrii organului colegial obligați prin lege să se abțină de la vot.

În temeiul art. 137 Cod administrativ și art.3 alin.(1)-(2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, organul de autoadministrare judecătorească este constituit din 15 membri. În componența Consiliului Superior al Magistraturii intră judecători și profesori de drept titulari, precum și Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General care sunt membri de drept, iar în baza art. 24 alin.(1)-(3) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii ”la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Consiliul Superior al Magistraturii pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

După cum a fost indicat supra, în condițiile art. 19 alin. (4) Legii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii poate propune aceeași sau altă candidatură pentru funcția vacantă cu votul a două treimi din membrii săi.

Prin prisma prevederilor legale, Consiliul Superior al Magistraturii urmează a fi constituit din 15 membri: 5 membri din rândul profesorilor de drept; 7 membri din rândul judecătorilor și Președintele Curții Supreme de Justiție, Ministrul Justiției și Procurorul General care sunt membri de drept, însă la moment, acesta este constituit din 13 membri, și anume, 5 membri din rândul profesorilor de drept; 6 membri din rândul judecătorilor și doi membri de drept – Ministrul Justiției și Procurorul General, fiind vacante 2 funcții de membru, și anume 1 membru din rândul judecătorilor și un membru de drept – Președintele Curții Supreme de Justiție.

Astfel, din 13 membri care constituie componența Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot sunt 11 membri.

În situația în care sintagma de la art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la Consiliul

Superior al Magistraturii, cu votul a 2/3 din membrii săi nu impune claritate cu privire la care membri se referă, aceasta urmează a fi analizată prin prisma normelor de la art. 134-136 Cod administrativ.

Ruxanda Pulbere a relatat că deși, la moment Consiliul Superior al Magistraturii este constituit din 13 membri, în temeiul normelor menționate, 2/3 din membrii săi urmează a fi raportată la numărul total de membri ai organului colegial, adică 15, însă la calculul majorității necesare de 2/3 nu se iau în considerare 3 membri ai organului colegial obligați prin lege să se abțină de la vot, or, chestiunea examinată ține de cariera judecătorului. Astfel fiind calculat, 2/3 din membrii săi constituie 8 membri (2/3 din 15-3).

Această modalitate de calcul corespunde în totalitate rațiunii stabilirii unei majorități calificate pentru propunerea repetată a candidaturii, în raport cu majoritatea absolută prevăzută pentru propunerea de promovare inițială, ce constituie 6 voturi plus 1.

Ca urmare, a precizat că la adoptarea hotărârii din speță, din 13 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii au participat doar membrii cu drept de vot, adică 11, fiind acumulate 9 voturi „PRO” și 2 voturi „CONTRA”.

Prin urmare, a concluzionat că Consiliul Superior al Magistraturii, constatând acumularea a 9 voturi „PRO”, urma să hotărască admiterea cererii și propunerea repetată a mea pentru numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, or, dânsa a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi admisă, dar și a acumulat cu un vot mai mult decât majoritatea prevăzută de lege.

În această ordine de idei, reclamanta s-a referit la practica judiciară, și anume, decizia Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2019 emisă în dosarul nr. 3-148/19, în care expres s-a menționat că legalitatea procedurală și fondul actului administrativ se analizează de instanță, prin prisma art.133-136 ale Codului administrativ, care reglementează calculul cворumului și al majorității. Or, Consiliul Superior al Magistraturii urma să se conducă de prevederile enunțate la aprecierea faptului dacă judecătorul a întrunit sau nu numărul necesar de voturi pentru a fi propusă repetat la numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

Reieșind din cele constatate, se denotă că hotărârea nr. 94/9 din 12 mai 2020 a fost emisă contrar normelor legale menționate, constatând eronat că nu a fost întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propusă repetat la numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, prin ce i-a fost încălcat dreptul de a fi promovată în instanța judecătorească superioară.

Totodată, a subliniat că în temeiul art. 2 alin. (2) al Codului administrativ, reglementarea domeniilor specifice de activitate prin normele legislative speciale, la caz, Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu poate contravine principiilor Codului administrativ. Or, în caz contrar, nu poate fi exclusă posibilitatea raportării sintagmei de 2/3 din membrii săi, la numărul de 13 membri, din care la moment este constituit Consiliul Superior al Magistraturii, 2 funcții de membru,

dintre care un membru cu drept de vot, fiind în general vacante.

Așadar, concluzia neacumulării numărului necesar de voturi este eronată și reieșind din faptul că este alogică invocarea art. 135 alin.(4) Cod administrativ în susținerea argumentării de calculare a majorității calificate din numărul total de membri ai organului colegial și, în același timp, ignorarea art. 136 alin.(2) Cod administrativ, ce stabilește expres că la calculul majorității necesare nu se iau în considerare membrii organului colegial obligați prin lege să se abțină de la vot.

Reclamanta a reținut că, deși în partea constatatoare a hotărârii contestate este menționat expres faptul că subiectul examinat ține de cariera judecătorului, corespunzător hotărârea urmează a fi adoptată cu votul membrilor cu drept de vot, din numărul efectiv al membrilor săi, în partea dispozitivă, contrar acestor constatări, este indicat că cererea nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi admisă.

A afirmat că, dacă art.16 din Legea privind organizarea judecătorească și art.9 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție stabilesc expres că Președintele Republicii Moldova poate respinge propunerea Consiliului Superior al Magistraturii de numire în funcția de președinte sau vicepreședinte al judecătoriei sau al curții de apel, precum și că Președintele Parlamentului în temeiul unui aviz al Comisiei juridice, pentru numiri și imunități informează Consiliul Superior al Magistraturii în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție cu funcția respectivă, de încălcare a legislației de către acesta sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui și, ca urmare, este prevăzută procedura propunerii repetate a Consiliului Superior al Magistraturii Președintelui Republicii Moldova candidaturii, după caz Parlamentului, atunci art. 11 din Legea cu privire la statutul judecătorului, reglementând dreptul Președintelui Republicii Moldova de a respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii, face referire numai la candidatura pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă, fără a fi menționată candidatura pentru numirea în funcție de judecător la Curtea de Apel.

În acest sens, a punctat că întrucât norma legală nu prevede expres dreptul Președintelui Republicii Moldova de a respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcție de judecător la Curtea de Apel, Consiliul Superior al Magistraturii nu poate aplica prevederile art. 19 alin. (4) Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

În confirmarea concluziei este oportună și dispoziția art. 11 alin.(5) a din Legea cu privire la statutul judecătorului, conform căreia la propunerea repetată a Consiliului Superior a Magistraturii, Președintele Republicii Moldova emite un decret privind numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă în termen de 30 de zile de la data parvenirii propunerii repetate.

Astfel, se atestă incontestabil faptul că decretul Președintelui Republicii Moldova privind numirea în funcția de judecător la instanța ierarhic superioară se

emite în temeiul art. 20 din Legea cu privire la statutul judecătorului, or, norma legală de la alin. (5), indicată mai sus, nu prevede emiterea unui decret privind numirea la instanța ierarhic superioară la propunerea repetată a Consiliului Superior al Magistraturii.

Mai mult, art. 19 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii reglementează numai propunerea pentru numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești, pe când procedura promovării la o instanță superioară este prevăzută la art. 20 din aceeași lege, precum și la art. 20 din Legea cu privire la statutul judecătorului – cariera judecătorilor.

La acest segment, a accentuat că, deși în temeiul art. 11 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată, după cum s-a menționat, numai candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă, norma dată statuează expres că Președintele Republicii Moldova poate respinge candidatura numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Subsecvent, potrivit informației de refuz a Președintelui Republicii Moldova adresată Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul art. 11 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, au fost identificate unele elemente ale factorilor de insecuritate care pun problema integrității magistratului, astfel a fost solicitată examinarea suplimentară a candidaturii, prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției publice.

Așadar, a considerat că sintagma *«examinarea suplimentară a candidaturii sale, prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției publice»*, cu certitudine nu poate fi aplicată referitor la procedura de promovare în funcția de judecător la o instanță superioară, or, candidatura înaintată deja deține de statutul funcției de judecător.

Concomitent, contrar condiției stabilite la art. 11 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, care stabilește că candidatura poate fi respinsă numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, circumstanțele invocate în solicitarea verificării suplimentare nu țin de persoana candidatului cu funcția respectivă.

La fel, norma menționată face referire la probe incontestabile de incompatibilitate, situație ce nu se atestă la caz, or, în urma informației prezentate de Autoritatea Națională de Integritate nu au fost constatate discrepanțe între venitul oficial obținut și cheltuielile înregistrate.

Cu privire la acest aspect se rețin constatările Curții Constituționale în hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 271-XVI din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice din

05.12.2017, potrivit cărora Curtea a subliniat că, având în vedere statutul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii, și anume, de garantare a independenței justiției, acestuia îi revine obligația de a examina pe deplin calitatea și veridicitatea materialelor prezentate privind respectarea cerințelor de încadrare și de integritate sau a restricțiilor stabilite de lege și de a nu admite eventuale cereri abuzive formulate de organele de verificare în privința judecătorilor.

Având în vedere consecințele juridice ale avizului organului de verificare, există riscuri ca acesta să fie utilizat ca o „*armă politică*” împotriva judecătorilor [a se vedea mutatis mutandis Avizul comun al Comisiei de la Veneția și al Direcției pentru cooperare din cadrul Direcției generale pentru drepturile omului și pentru afacerile juridice a Consiliului Europei privind Legea care modifică anumite texte legislative ale Ucrainei ce se referă la preîntâmpinarea exercitării abuzive a dreptului de atac în apel, aviz adoptat de Comisia de la Veneția în cadrul celei de-a 84-a ședințe plenare (Veneția, 15-16 octombrie 2010, CDL-AD(2010)029), §45]. Or, în baza verificărilor Serviciului de Informații și Securitate ar putea să fie demise persoanele „incomode” din punct de vedere politic sau cele „nedocile”. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile contestate permit intervenția discreționară și necontrolată a unui organ din afara puterii judecătorești în activitatea justiției, fapt inadmisibil și contrar Constituției. Fără a contesta dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în exercitarea acestuia, trebuie să se acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care a fost atribuit dreptul, urmând să se trateze identic stările de fapt identice în esență.

Finalmente, reclamanta atestă existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, or, în urma unei examinări detaliate se atestă, că s-a întrunit numărul de voturi necesare, iar concluzia neacumulării numărului necesar de voturi este una greșită și încalcă dreptul la independență a judecătorului și dreptul de a fi promovat în instanța judecătorească superioară.

A mai menționat reclamanta și faptul încălcării principiului proporționalității, care presupune că măsura trebuie să fie legală, să urmărească un scop legitim și autoritatea publică urmează să justifice prin cercetarea stării de fapt existența a trei condiții în privința măsurii întreprinse de autoritățile publice, aceasta fiind proporțională dacă este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege și este necesară pentru atingerea scopului și este rezonabilă (art. 29 alin. (2) Codul administrativ).

Astfel, pentru emiterea unui act administrativ individual este necesar să existe un temei juridic prevăzut de dreptul obiectiv pozitiv, iar măsură oficială întreprinsă de către autoritatea publică nu trebuie să fie abuzivă.

În condițiile în care măsura întreprinsă de autoritatea publică nu este prevăzută de lege apriori nu poate fi examinată proporționalitatea acesteia, și prin urmare principiul proporționalității este încălcat.

În același timp a reflectat că hotărârea contestată este un act administrativ individual/defavorabil ilegal, arbitrar și contrar principiilor de organizare judiciară, inclusiv principiului independenței puterii judecătorești și a judecătorului.

În acest context s-a evidențiat că actul contestat nu este suficient de cert, or, reieșind din raționamente reflectate în motivare, nu s-a motivat care era numărul necesar de voturi și cum s-a ajuns la concluzia, că cererea nu a întrunit acel număr necesar de voturi.

Pe cale de consecință, reclamanta a considerat că hotărârea contestată este un act administrativ individual/defavorabil ilegal, emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural, arbitrar, nemotivat și contrar principiilor de organizare judiciară, inclusiv principiului independenței puterii judecătorești și a judecătorului, deoarece temeiurile de fapt și de drept indicate în conținutul motivat al hotărârii contestate, precum și constatările acesteia, contravin concluziei acestuia.

Pârâtul, Consiliul Superior al Magistraturii prin referința depusă la 29 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său. (f.d. 18-21)

La depunerea referinței, pârâtul a prezentat dosarul administrativ. (f.d. 24-87)

În susținerea poziției, Consiliul Superior al Magistraturii a indicat că Președintele Republicii Moldova, Igor Dodon, prin avizul înregistrat cu nr. 4581m din 16 decembrie 2019, a solicitat Consiliul Superior al Magistraturii să examineze suplimentar candidatura Ruxandei Pulbere prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției publice. În argumentarea solicitării, Președintele Republicii Moldova a menționat că în privința judecătorului Ruxanda Pulbere s-au remarcat informațiile din spațiul public despre implicarea ex-soțului Marcel Pulbere – membru al unor grupări de interese în domeniul vamal – în scheme de contrabandă, aceste informații negative, sunt de natură să prejudicieze imaginea justiției. Totodată, potrivit datelor oferite de autorități, judecătorul Ruxanda Pulbere deține proprietăți imobiliare și bunuri mobile, ce relevă discrepanțe vădite între venitul oficial obținut și cheltuielile înregistrate, fapt ce indică bănuiala obținerii unor venituri dubioase. Anume veniturile judecătorului au constituit subiectul unor investigații jurnalistice publicate pe site-urile web anticorupție.md și jurnaltv.md.

Reexaminând candidatura Ruxandei Pulbere prin prisma celor invocate de Președintele Republicii Moldova, precum și cererea Ruxandei Pulbere de propunere repetată, Plenul CSM a hotărât cu 9 voturi pro și 2 voturi contra, că cererea judecătorei Ruxanda Pulbere privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi admisă.

A menționat că legislatorul a stabilit exhaustiv cazurile în care Președintele Republicii Moldova poate respinge propunerea Consiliului Superior al Magistraturii de carieră a judecătorului.

În conjunctura cadrului legal expus în referință și celor constatate în speță,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a concluzionat că nu sunt întrunite condițiile stabilite de alin. (4) art. 19 Lege cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nefiind necesar votul a 2/3 din membrii Consiliului pentru remiterea către Președintele Republicii Moldova a candidaturii judecătorului Judecătoriei Chișinău, Ruxanda Pulbere pentru numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

Suplimentar, a învederat că nu este relevant argumentul reclamantei precum că Plenul CSM urma să se conducă de prevederile art. 133-136 ale Codului administrativ la aprecierea faptului dacă judecătoria vizată a întrunit sau nu numărul necesar de voturi pentru a fi propusă repetat la numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, deoarece la caz, urmează de aplicat norma specială, adică Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Or, având în susținere art. 5 al Legii privind actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, normele juridice generale sunt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate, iar normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială, în speță, Consiliul Superior al Magistraturii a aplicat legea specială, și anume, Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin încheierea din 22 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost atras Aparatul Președintelui Republicii Moldova, în calitate de terță persoană. (f.d. 109-111)

Prin referința depusă la 29 iunie 2020, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a solicitat examinarea cauzei, în lipsa reprezentantului său.

A menționat că organul de autoadministrare judecătorească nu a expediat dosarul Ruxandei Pulbere către Președintele Republicii Moldova, după restituirea acestuia pentru verificare suplimentară și nici ultima nu a contestat inacțiunea Consiliului Superior al Magistraturii sau a Președintelui țării, alegând opțiunea de a-i fi soluționată problema în mod colegial de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Concomitent, a reiterat că demersul șeful statului din 13 decembrie 2019, prin care a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii examinarea suplimentară a aspectelor de integritate, este o măsură necesară întru asigurarea înaltelor standarde în materia integrității precum și pentru a exclude dubiile care ar putea afecta imaginea sistemului judecătorec și cea a instituției prezidențiale. Or, codecizia autorităților în cadrul procedurii de promovare a judecătorilor, este realizată prin angrenajul instituțional al frânelor și contrabalanțelor, care stă la baza democrației și cunoaște consfințire constituțională.

Reclamanta, Ruxanda Pulbere în ședința de judecată s-a prezentat și a solicitat admiterea acțiunii în contencios administrativ, în sensul formulat și a considerat

posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtului.

În ședința de judecată, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a prezentat, deoarece atât prin referința depusă, cât și prin cererea din 19 iunie 2020 a solicitat examinarea cauzei în procedură scrisă și în lipsa acestuia. (f.d.101-102)

La fel, în ședința de judecată, reprezentantul terțului, Aparatul Președintelui Republicii Moldova nu s-a prezentat, deoarece a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia. (f.d. 117-118)

În conformitate cu art.218 lit. a), c), d) Cod administrativ, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară și neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

La rândul său, art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că părțile au dreptul să solicite instanței judecătorești examinarea cauzei în lipsa lor și remiterea copiei de pe hotărâre. Dacă partea solicită să-și dovedească pretențiile sau obiecțiile prin ascultarea celeilalte părți, instanța cere să se prezinte personal în fața judecății.

În temeiul normelor enunțate, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a considerat posibilă examinarea prezentei acțiuni în lipsa părților neprezente, deoarece citarea legală a fost exercitată potrivit normelor legale.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată a reclamantei și în referința depusă de Consiliul Superior al Magistraturii și a Aparatului Președintelui Republicii Moldova, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează că acțiunea în contencios administrativ depusă de Ruxanda Pulbere este admisibilă și întemeiată din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Reclamanta revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, și anume, dreptul judecătorului de a fi promovat în

instanța judecătorească superioară celei în care activează. Totodată, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 94/9 din 12 mai 2020 constituie un act administrativ individual defavorabil prin care s-a respins cererea reclamantei de a o propune Președintelui Republicii Moldova pentru numirea în funcție de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

În accepțiunea art.20 alin.(1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În virtutea art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189 alin. (1) din Codul administrativ, stabilește că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ. Elementul central al obiectului acțiunii în obligare rezidă în faptul că, reclamantului urmărește pe cale judiciară de a obliga autoritatea publică competentă să emită actul administrativ individual solicitat.

Anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 94/9 din 12 mai 2020 nu se relaționează conceptului legal de acțiune în contestare prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, dar este un element al hotărârii de admitere a acțiunii în obligare. Prin urmare, Completul judiciar în conformitate cu prevederile art. 219 din Codul administrativ îl apreciază ca un element al pretenției acțiunii în obligare.

Astfel, art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

În condițiile art.163 lit. c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în

instanța de judecată.

Totodată, art. 208 alin. (3) din Codul administrativ dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

În concordanță cu art.25 alin.(1) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996, Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

Potrivit art.191 alin.(3) al noului Cod administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată în termenul legal de treizeci zile prevăzut la art. 209 alin. (1) Codul administrativ.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Completul judiciar reține că, Ruxanda Pulbere este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, iar acțiunea în obligare utilizată de reclamantă pentru revendicarea apărării drepturilor ei nu este condiționată, la caz, de respectarea procedurii prealabile.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

În baza art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art.220 alin.(1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

Așadar, din materialul probator al cauzei rezultă că prin scrisoarea nr. 01/1-06-47 din 13 decembrie 2019 a Președintelui Republicii Moldova (f.d. 24-25), s-a indicat că urmare a examinării candidaturilor propuse prin prisma corespunderii exigențelor formulate în Legea cu privire la statutul judecătorului, au fost identificate unele

elemente ale factorilor de insecuritate care pun problema integrității magistratului menționat.

S-a remarcat în privința judecătorului Ruxanda Pulbere informațiile din spațiul public despre implicarea ex-soțului judecătorului, Marcel Pulbere – membru al unor grupări de interese în domeniul vamal – în scheme de contrabandă.

S-a indicat în scrisoare că deși, judecătoria Ruxanda Pulbere nu a fost obiect nemijlocit al măsurilor speciale de investigație, iar potrivit hotărârii Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor din 12 aprilie 2019, urmare evaluării performanțelor i-a fost atribuit calificativul „foarte bine”, informațiile negative în privința fostului ei soț sunt de natură să prejudicieze imaginea justiției.

Or, în procedura examinării candidaturii propuse de Consiliul Superior al Magistraturii, organele cu competențe de verificare a candidaților la funcții publice au sesizat Consiliul despre intentarea unei cauze penale pe numele lui Marcel Pulbere, e faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal. La momentul inițierii cauzei penale, judecătorul Ruxanda Pulbere și Marcel Pulbere erau căsătoriți, însă pe parcursul derulării urmăririi penale aceștia au divorțat.

Totodată, conform datelor oferite de autorități, judecătorul Ruxanda Pulbere deține proprietăți imobiliare și bunuri mobile ce relevă discrepanțe vădite între venitul oficial obținut și cheltuielile înregistrate, fapt ce indică bănuiala obținerii unor venituri dubioase.

Anume veniturile dânzei au și constituit subiectul unor investigații jurnalistice publicate pe site-urile web www.anticoruptie.md, www.jurnaltv.md, etc.

Președintele Republicii Moldova prin scrisoarea expeditată în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a considerat că la examinarea candidatului, organul de autoadministrare judecătorească a omis unele circumstanțe care necesită a fi luate în calcul și coroborate cu statutul judecătorului: integritatea, pregătirea profesională, capacitatea și eficiența acestora, calitatea actului justiției, etc.

Astfel, Completul judiciar reține că, scrisoarea de la Președinția Republicii Moldova nr. 01/1-06-47 din 13 decembrie 2019 nu constituie o respingere categorică a propunerii de numire în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău a reclamantei, Pulbere Ruxanda, iar prin urmare, această scrisoare nu poate fi apreciată ca un act administrativ individual defavorabil.

Scrisoarea de la Președinția Republicii Moldova nr. 01/1-06-47 din 13 decembrie 2019, Completul judiciar o apreciază că o operațiune administrativă prin care s-a oferit posibilitate Consiliului Superior al Magistraturii, în limita competenței legale, să completeze cercetarea din oficiu potrivit art. art. 22 și 85-87 din Codul administrativ.

Prin urmare, acest fapt reprezintă o importanță juridică esențială în stabilirea cvorumului și majorității pentru adoptarea hotărârilor de către Consiliul Superior al Magistraturii. Or, majoritatea calificată de 2/3 (două treimi) este necesară în situația când Președintele Republicii Moldova respinge propunerea de numire prin promovare

a judecătorului într-o instanță judecătorească ierarhic superioară.

La 14 ianuarie 2020, judecătorul Ruxanda Pulbere a depus cerere în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat înaintarea repetată Președintelui Republicii Moldova a candidaturii sale, pentru numirea în funcție de judecător la Curtea de Apel Chișinău. (f.d. 26)

Ca urmare, votul a 9 membri ai Consiliului Superior al Magistraturii constituie majoritatea absolută, iar cererea judecătorului Ruxanda Pulbere privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi admisă.

Pentru situațiile în care nu este necesar votul repetat conform art.19(4) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă toate hotărârile cu minim 8 voturi. În cazul dnei Pulbere Ruxanda votul Consiliului Superior al Magistraturii nu poate fi calificat ca repetat, ci ca o reconfirmare a deciziei anterioare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, specifică că procedura adoptării hotărârii este prevăzută de art. 24 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Totodată, art. 19 alin. (4) din aceeași lege, prevede că doar în cazul în care Președintele Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentul respinge candidatura propusă, Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile art.11 din Legea cu privire la statutul judecătorului, art.16 din Legea privind organizarea judecătorească și art.9 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, poate propune aceeași sau altă candidatură pentru funcția vacantă cu votul a două treimi din membrii săi.

În temeiul, art. 11 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă și numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Potrivit art. 20 alin. (3¹) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești și eliberarea lui din funcție se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și eliberarea lui din funcție trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului.

În conjunctura cadrului legal expus supra și celor constatate în speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, concluzionează că Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea Notei informative din 03 februarie 2020 întocmită de Inspectorul – judecător principal interimar, Ioana Chironeț, nu a ținut cont de faptul că prin scrisoarea expediată la 13 decembrie 2019, Președintele Republicii Moldova nu a respins propunerea de numire în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău a Ruxandei Pulbere, dar a remis organului de autoadministrare judecătorească pentru examinarea suplimentară a candidaturii respective, ținând cont de unele circumstanțe care necesită a fi luate în calcul.

Respectiv, în acest sens se deduce că Consiliul Superior al Magistraturii, în urma verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară, urma să expedieze repetat candidatura Ruxandei Pulbere în vederea promovării la o instanță superioară, or, art. 20 alin. (3¹) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, prevede expres că promovarea judecătorului la o instanță superioară, se face de Consiliul Superior al Magistraturii, în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului.

În speță, Ruxanda Pulbere prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor din 12 aprilie 2019, i-a fost atribuit calificatul „foarte bine”, iar prin hotărârea Colegiului pentru selecția și cariera judecătorului din 17 mai 2019 a fost admisă candidatura dânzei pentru participare la concursul pentru promovare la instanța judecătorească ierarhic superioară de nivelul Curții de Apel, obținând 61 de puncte.

Sintetizând aspectele relatate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, complinește că la promovarea judecătorului Ruxanda Pulbere la o instanță ierarhic superioară, la caz, la Curtea de Apel Chișinău, Consiliul Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârii contestate urma să se ghideze de Recomandările Colegiului pentru selecția și cariera judecătorului, precum și a Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor.

La acest segment, se va preciza că Colegiile specializate pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, au rolul de a stabili/analiza complex activitatea profesională și calitățile personale ale judecătorilor, cu respectarea unor criterii instituite de legea specială.

Aici, este imperios de a menționa că promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești și eliberarea lui din funcție, ține exclusiv de competența Consiliului Superior al Magistraturii, de altfel, aspect recunoscut și indicat în textul hotărârii

contestate.

Or, art. 123 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, care reglementează că Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecător.

În plus, Colegiul judiciar opinează că art. 11 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului și art.16 alin. (3), (4), (5) Legea nr.514/06.07.95 privind organizarea judecătorească, stabilește expres situațiile când Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii, și anume, pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă (reconfirmare în funcție), și numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui, precum și propunerea Consiliului Superior al Magistraturii de numire în funcții administrative și doar în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare a legislației de către acesta sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Incidente cazului sunt și dispozițiile art. 53 alin.(1), (2) din Codul administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative, iar art. 57 alin. (1) al aceluiași act normativ, stabilește că, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

În conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit. a), e) al Legii nr.947 din 19 iulie 1996, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor:

a) face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești;

e) dispune interimatul funcției de președinte sau de vicepreședinte al judecătoreiei, al curții de apel sau al Curții Supreme de Justiție, în cazul vacanței funcției sau suspendării din funcție a acestora, până la completarea funcției vacante în modul stabilit de lege sau anularea suspendării.

Analizând hotărârea contestată, prin prisma normelor legale expuse și reieșind din cele constatate, Completul judiciar conchide că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea nr. 94/9 din 12 mai 2020 făcând abstracție de faptul că, promovarea judecătorului în instanța judecătorească superioară se face, în special, prin recomandările Colegiului pentru selecția și cariera judecătorului.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind transferarea

judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și eliberarea lui din funcție trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului.

Față de cele ce preced, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide temeinicia acțiunii, cerințele urmând a fi admise, iar hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.94/9 din 12 mai 2020, urmează a fi anulată ca fiind emisă contrar legii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. b) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Pulbere Ruxanda către Consiliul Superior al Magistraturii, persoană terță Aparatul Președintelui Republicii Moldova, privind obligarea emiterii actului administrativ individual.

Se anulează hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 94/9 din 12 mai 2020, prin care cererea judecătorului Pulbere Ruxanda, privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi admisă.

Se obligă Consiliul Superior al Magistraturii să emită hotărârea prin care să admită cererea judecătorului Pulbere Ruxanda privind propunerea repetată și să propună repetat Președintelui Republicii Moldova candidatura judecătorului Pulbere Ruxanda pentru numirea în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la notificare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii
Dașchevici

Maria Guzun
Grigore

Vladislav Clima